

A Comparative Approach to the Scheme of Arrangement in Iranian, British and French Law

رویکردی تطبیقی بر قرارداد ارفاقی در حقوق ایران، انگلیس و فرانسه

Hasan Rahim Zade Meybodi

Assistant Professor, Department of Private Law, Islamic Azad University, Meybod Branch, Meybod, Iran

حسن رحیم زاده میبودی

استادیار گروه حقوق خصوصی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد میبید، میبید، ایران

Afshin Mojahed

PhD Student in Private Law, Islamic Azad University, Meybod Branch, Lecturer, Islamic Azad University, Yazd Branch, Yazd, Iran (Corresponding Author)

افشین مجاهد

دانشجوی دکتری حقوق خصوصی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد میبید، مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد یزد، یزد، ایران (نویسنده مسئول)

mojahedafshin859@gmail.com

http://orcid.org/0000-0003-3187-9559

Abstract

Forgiveness is a moral principle that, like other moral rules, has permeated legal institutions. Accordingly, the "Arfaqi contract" is one of the most important institutions of commercial law in the matter of bankruptcy law, which is concluded between the debtor trader and the creditors. The subject of this contract was legally raised for the first time in Iranian law with the enactment of the Trade Law of 1311, which was in fact adapted from the 19th century French Trade Law. The mechanism of this contract can play an effective role in the prosperity of society's economy because society needs commercial and productive activities to meet the material needs of its people, and therefore the liquidation and dissolution of economic organizations can sometimes have adverse effects on society's economy at the macro level. In the case of bankruptcy, the government's economic policies must be designed to effectively support businesses or key economic entities. "Arfaqi contract" is a conciliatory solution that prevents the commercial and economic death of the businessman, and saves him from extinction. This method of protection is for commercial law, and if the bankruptcy operation does not end in this way, there is no choice but to sell and divide the property of the bankrupt businessman, which is a general rule. Therefore, this contract is concluded and implemented between the debtor and the creditors with the aim of solving the problems of the trader, and continuing his activity and preserving all the rights of the creditors.

Keywords: Scheme of Arrangement, Bankruptcy, Merchant, Creditors, Assets.

چکیده

گذشت و ارفاق از اصول اخلاقی است که همانند سایر قواعد اخلاقی در تأسیسات حقوقی نفوذ نموده است. بر این اساس، قرارداد ارفاقی یکی از نهادهای مهم حقوق تجارت در مبحث حقوق ورشکستگی است که بین تاجر بدهکار و طلبکاران منعقد می‌شود. موضوع این قرارداد به شکل قانونی آن با تصویب قانون تجارت سال ۱۳۱۱ برای اولین بار در حقوق ایران مطرح گردید که در واقع از قانون تجارت قرن نوزدهم فرانسه اقتباس گردیده شده بود. مکانیزم این قرارداد در رونق بخشی اقتصاد جامعه نقش مؤثری می‌تواند ایفا کند، چون به هر حال جامعه برای تأمین نیازمندی‌های مادی افراد خود احتیاج به فعالیت‌های تجاری و تولیدی دارد و لذا تصفیه و انحلال تشکیلات اقتصادی بعضاً می‌تواند بر اقتصاد جامعه در سطح کلان آثار سوء بگذارد. در مورد ورشکستگی، سیاست‌های اقتصادی دولت باید چنان طرح ریزی گردد که به طور موثر از بنگاه‌های اقتصادی یا واحدهای مهم اقتصادی حمایت به عمل آورد. قرارداد ارفاقی راه حلی صلاح جویانه است که مانع مرگ تجاری و اقتصادی تاجر می‌گردد و او را از نیستی نجات می‌دهد. این روش حمایتی مخصوص حقوق تجارت است و در صورتی که عملیات ورشکستگی بدین طریق ختم نشود چاره‌ای جز فروش و تقسیم اموال تاجر ورشکسته که قاعده‌ای عام است باقی نمی‌ماند. بنابراین این قرارداد بین بدهکار و طلبکاران با هدف حل مشکلات تاجر و ادامه فعالیت وی و حفظ همه حقوق طلبکاران منعقد و اجرا می‌گردد و در چهارچوبی وسیع تر از مواد قانونی مربوط مطرح می‌شود.

واژگان کلیدی: قرارداد ارفاقی، ورشکستگی، تاجر، طلبکاران، دارایی.

Received:2021/05/02 - Review:2021/06/20 - Accepted:2021/07/28

دریافت مقاله: ۱۴۰۰/۰۲/۱۲ - بازنگری مقاله: ۱۴۰۰/۰۳/۳۰ - پذیرش مقاله: ۱۴۰۰/۰۵/۰۶